

Sygnatura akt II Cz 844/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

SSO. Barbara Mokras

SSO. Janusz Roszewski– spr.

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. F.

przeciwko P. M. i K. M.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanego P. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 18 listopada 2015 r. sygn. akt I C 2035/15

p o s t a n a w i a:

1) oddalić zażalenie

2) zasądzić od pozwanego P. M. na rzecz powoda D. F. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO. Barbara Mokras SSO. Wojciech Vogt SSO. Janusz Roszewski

Sygnatura akt II Cz 844/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek pozwanego P. M. z dnia 16 października 2015r. o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 17 września 2015 r. o udzielenie zabezpieczenia i odrzucił zażalenie pozwanego wniesione na to postanowienie postanowienia. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy podał, że pozwany nie wykazał okoliczności usprawiedliwiających wniosek o przywrócenie terminu, skutkiem czego zażalenie wniesione po upływie terminu podlegało odrzuceniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany P. M. domagając się jego uchylecia w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżonemu postanowieniu skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie nieuprawdopodobnienia braku winy w niewniesieniu zażalenia w terminie, naruszenia przepisów postępowania art. 168 §1, art. 370 w zw. z art. 394 §2 i 397 §2 k.p.c.

Powódka D. F. wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz z kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że pozwany nie wykazał, że nie dotrzymał terminu do wniesienia zażalenia bez swojej winy.

Z akt sprawy, a w szczególności nawet z wniosku o przywrócenie terminu, nie wynika, że pozwany w chwili wnoszenia pozwu, jak i doręczenia skarżonego postanowienia z dnia 17 września 2015r., nie zamieszkiwał w miejscu swojego stałego zameldowania, lecz pod adresem innym niż wskazanym w pozwie. Nie jest w tym przypadku wystarczające dla wykazania innego miejsca zamieszkania podanie jedynie nazwy miejscowości. Podkreślić nadto należy, że skarżący nie uprawdopodobnił twierdzeń wniosku, natomiast wyznaczony przez Sąd termin do wskazania adresu zamieszkania pozwanego upłynął bezskutecznie. Zatem wskazany w pozwie adres zamieszkania pozwanego był jedynym odpowiadającym kryteriom art. 25 k.c.

Nie budzi też wątpliwości, czemu pozwany nawet nie zaprzecza, że doszło do doręczenia odpisu postanowienia z dnia 17 września 2015r., odpowiadającemu sposobowi przewidzianemu w art. 138 §2 k.p.c. Z adnotacji poczty bowiem wynika, że korespondencje odebrał dorosły domownik, który jest członkiem rodziny pozwanego (k.21,22), co wynika także z twierdzeń wniosku o przywrócenie terminu (k.49).

Doręczenie zastępcze przewidziane w art. 138 k.p.c. oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata. Domniemanie to może być obalone wykazaniem, że osoba, która przyjęła pismo sądowe i potwierdziła jego odbiór, nie była upoważniona do odbioru pism (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2006 r., V CZ 2/06, LEX nr 607126). Już choćby z uwagi na fakt, że korespondencje kierowaną do pozwanego odebrał najbliższy członek rodziny. to zarzut, że osoba ta nie była domownikiem nie zasługuje na wiarę. Bez znaczenia dla tej oceny pozostaje to, że w piśmie z 14 listopada 2015r. pozwany wskazał aktualny adres zamieszkania.

Prezentowane natomiast przez pozwanego stanowisko, że skoro nie został powiadomiony o doręczeniu korespondencji jak również o jej treści, to do uchybienia terminu doszło bez jego winy, jest błędne, gdyż zachowanie warunków doręczenia określonych w art. 138 k.p.c. powoduje jego skuteczność. Okoliczność, czy i kiedy doszło do przekazania pisma adresatowi pozostaje bez znaczenia dla oceny skuteczności doręczenia i rozpoczęcia biegu terminów procesowych wynikających z dokonania doręczenia.

Skoro zatem skarżący skutecznie nie podważył prawidłowo oznaczonego w pozwie adresu zamieszkania, oraz że w dniu doręczenia adresowanego do niego pisma sądowego odbioru dokonała w dniu 30 września 2015 r. osoba do tego upoważniona, to termin do wniesienia zażalenia upłynął w dniu 7 października 2014 r. Stąd odmowa przywrócenia uchybionego terminu jest uzasadniona.

Niezasadne jest również zażalenie na postanowienie z dnia 18 listopada 2015 r. o odrzuceniu zażalenia, którego podstawę stanowiło oddalenie wniosku skarżącego o przywrócenie terminu do jej wniesienia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.

SSO. Barbara Mokras SSO. Wojciech Vogt SSO. Janusz Roszewski